Ч. 68. Неділя 2 (15) цьвітня 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Упадок лїберальної партиї на Угорщинї.

Угорщина нам далека своїм житєм політичним а ще дальші нам її партиї політичні. Коли же нинї звертаємо увагу на упадок лїберальної партиї на Угорщинї, то робимо се не без причини: з нещастя других треба розуму учити ся. Житє народу не стоїть, лиш заєдно зміняє ся а з ним мусить зміняти ся і єго полїтика. Виходить з сего, що робота народна не може опирати ся виключно лиш на діланю якоїсь одної партиї, а з другої сторони показує ся, що ніяка партия, коли не хоче утратити свого впливу і значіня, не може в своїм діланю держати ся заєдно однакового способу, лиш мусить зміняти єго відповідно до потреби народу і вимог часу. Коли якась партия держить ся строго своїх засад, то набирає тим, що правда, значіня і сили, але лиш на якийсь обмежений час; се надає їй характеру партиї; але коли мине її час, то она мусить з природної конечности розбивати ся і упадати. Виходить з того, що роботи народної не можна опирати лиш виключно не якихсь партийних засадах; основою для роботи народної повинен бути інтерес народу, а що той інтерес мусить зміняти ся, то і сама робота мусить відповідно до того зміняти ся.

Не можна, певно, сказати, щоби лїберальна партия угорска не пильнувала інтересу свого народу. То була преці тота партия, котра здвигнула Угорщину до теперішного значіня, а її сподвижниками були такі мужі як Деяк, Андраші (старший) і Тіша старший. І ось диве диво: сини тих, що здвигнули лїберальну партию, розбили її і справили їй похорон! Якже то так могло стати ся?

Лїбералїзм, що був давнїйше, так сказати би, в моді, вже давно пережив ся, не лиш в Австриї, але й в цілій Европі. Та й в нашій половинї держави верховодила колись лїберальна партия нїмецка. А де она поділа ся? Упала вже давно так само, лиш не так траґічно, як тепер угорска, бо тихо і незначно перемінила ся в партию поступову. А угорска сама собі смерть зробила, сама розвязала ся, бо як з одної сторони глуха була і сліпа на то, що ділось в народі, і все оціняла лиш із свого вузкого партийного становища, так з другої сторони не понимала духа часу і ставила рішучий опір жаданю загального права голосованя, котре противна їй партия, коаліция, поставила була в свою проґраму. Не зважаючи на то, що ділось в народі, не слухаючи єго голосу, стратила свій вплив на него а з ним своє значінє і силу та мусїла зійти до гробу а тепер голосять по ній давні її підпори.

„Pester Lloyd“, котрого редактором єсть Макс Фальк, один із найвпливовійших сподвижників давної лїберальної партиї, так тепер написав: Ми, сьвідки тої катастрофи, не можемо оперти ся глубокому зворушеню і не можемо погодити ся з гадкою, що тут ділала неуникнима елєментарна сила. Бо й дійстно, чи то така траґедия судьби? Нї, і сто рази нї! Тут довершила ся лиш покута за вину: лїберальна партия відпокутувала за важкі похибки свого народу в полїтицї, які мстять ся звичайно лютїйше, як би навіть якийсь злочин. Того не вільно промовчати в хвили, коли величавий твір, що імпонував ще перед півтора роком, сходить самоубийчо зі сьвіта.

Чи не дало ся уникнути того розвязаня? — питає Фальк. Коротка бесїда ґр. Тіши, виголошена того памятного вечера, зовсїм не переконала нас о тім, щоби партия лїберальна мусїла була сама собі зробити „гаракірі“. Дивлячись на громаду зібраних, обчисляючи сили, які они представляють, трудно було придушити в собі обуренє против брутального факту. Тілько живих людий, представляючих повне житє політичне, зібрало ся лиш на то, щоби звалити на себе гробовий камінь. Дуже може бути, що будучі вибори були би лиш ще більший зробили пролом в лїберальних рядах; може лиш половина, а навіть може ледви лиш

---

20)

Ледами і ночами.

(З анґлїйского — Макса Памбертона).

(Дальше).

— Ну? — спитав Павло. — Тепер віриш менї? Там лежить Тольбокен, бачиш єго послїдний раз!

При єго словах дрож пройняла ціле її тіло.

— Послїдний раз — а ти?

Єго черти споважнїли.

— О мене не жури ся. Менї Кронштадт вже надоїв і мої приятелї в нїм, в Анґлії найду нових. Крім того роблю мому краєви прислугу, коли обіймаю опіку над особою, котра була для него ворожо настроєна. Скажи менї, Мариянно, ти вже тепер не ворог Росиї?

Він притягнув її до себе і покривав її уста поцілуями. Але дівчина мовчала. Она все ще не могла оцінити жертви, яку він їй так радо приніс. З усїх гадок, які її тепер ворушили, виступала лиш одна найсильнїйше, а то, що суджений виратував її від живої смерти.

— Не розумію — сказала вкінци — не знаю, що ти говориш. То неправда, Павле! Не може бути правда!

— Завтра скажеш менї, чи то правда, чи нї — відповів ущасливлений. — А тепер подумаймо о їдї, бо пізнїйше пійдеш спати. Час засьвітити в сальонї. Ти мусиш бути утомлена, Мариянно.

Саме хотїла єму пояснити, що цілком не є утомлена, коли з берега острова, що лежав вже в досить значнім віддаленю поза „Есмеральдою“, блиснув промінь сьвітла і по мори покотив ся глухий голос великої армати неначе удар грому підчас бурі.

— Слухай! — сказала, мимохіть стрепенувши ся. — В Тольбокен вистрілили.

— То поздоровленє для капітана — відповів нетерпеливо.

— Менї знов тепер прийшла на гадку понура підземна тюрма — відозвала ся з тревогою.

А відтак спитала:

— Павле, чий то яхт?

— Мій.

— А ти маєш від ґубернатора дозвіл забрати мене з форту Катерини?

— Очевидно, инакше як би ти могла бути тут?

— То він мене освободив?

Павло засьміяв ся.

— Е, ти за богато питаєш, Мариянно, а їда жде вже на нас.

Роздав ся другий вистріл з валів Тольбокен і усьміх на устах Павла завмер. Він не міг вже довше укривати перед нею страшної тревоги, яка ним заволоділа від часу їх від'їзду з форту Александра. Тілько она вичитала тайну з єго черт; тепер знала, що він за цїну її свободи виставив на небезпечність своє житє.

— Павле — сказала притулюючись до него пристрастно, між тим як рівночасно в її очах появив ся докір і вдячність — я всьо розумію. Ох, нехай менї Бог простить, що я тебе довела до того!

— Де ти живеш, Мариянно, там мушу і я жити, твоя вітчина єсть моєю вітчиною! Не могло бути инакше. Без тебе нема для мене житя — сонце не сьвітить для мене, а в ночи звізди. Тепер будемо переживати разом всьо, радість і біль, аж до кінця, так нам Боже допоможи!

— Я не достойна того — відповіла она крізь сльози. — Бог видить, що я не варта того!

— Ти станеш моєю женою і тим нагородиш мене тисячкратно.

Усьміхнене лице, яке появило ся в отворі дверий до машинового відділу, розлучило їх. То був машиніст Райбен.

— Ну? — обернув ся Павло до него — хочете що від мене?

— Машина жене двайцять вузлів на годину, пане капітане.

— Мусить ще скорше їти. Не щадіть нічого, мусимо спішити як лиш можна. Знов вистріл! То армата з форту Меншикова, що алярмує залогу. Небавом побачимо сьвітла їх кораблів.

Усьміхнене лице сховало ся і вскорі з комина „Есмеральди“ підняв ся густий чорний дим, а стрункий яхт прорізував ще з більшою скоростию пінячі ся филї. Море було цілком темне, лише луна полумінї, що часом піднимала ся з комина яхту, або огонь, який було видко, коли машиніст отворив дверї кітла, осьвічували єго від часу до часу. Цілий корабель дрожав, а машина стогнучи працювала з найбільшим напруженєм. Але ніхто на покладї не зважав на то, бо кожда з чотирох осіб на ко-

трета часть вийшла би побідоносно з огненної проби. Але навіть така дрібна меншість мала би за собою велич сьвітлої традициї і мала би важнїйшу задачу до сповненя, що кличі з 1867 у приклонників своїх звязаних з коаліцією не знайдуть достаточної підпори. Але стало ся: кінчить Фальк; — жалї і нарікання не поможуть нічого...

Та й дійстно не поможуть, бо угорска партия лїберальна, як і многі иньші їй подібні, дійшовши до сили і значіня, дбали лиш о свої партийні цїли о заспокоєнє передовсім потреб своїх членів, о чім Фальк знає хиба найлїпше, бо живив ся з того самого жолоба, що і єго товариші лїберали. А тепер остаточно і єго постигла сумна судьба: Фальк має зложити редакцию Pester Lloyd-a, котрий через тілько лїт був підпорою лїбералів на Угорщинї і спільно з лїберальним орґаном віденьским N. fr. Presse надавав тон і напрям не лиш угорскій, але й загально-державній політицї, бо товариство Lloyd-a, котре видає сю ґазету, не хоче, щоби Фальк виступав ворожо против коаліциї і єї політики, а Фальк знов не може і не хоче зречи ся на старість своїх лїберальних ідеалів.

Sic transit gloria mundi! Так минає слава сьвіта, скоро якась партия держить ся уперто своїх партийних засад, рада з того, що знайшла для своїх членів спосіб наживи а не оглядає ся на змінені часи і відносини та не хоче покинутись свого вузкого партийного становища і сьвітогляду, в тім переконаню, що лиш то добре, що она робить, і що поза нею нема вже спасения для народу. Упадок лїберальної партиї угорскої став ся історичним остереженєм і для всїх партий в иньших народах та нехай послужить їм за науку.

Вісти полїтичні.

Справа реформи виборчої і ческо-нїмецка угода. — З Угорщини. — Телєґрама ц. с. Вільгельма до ґр. Ґолуховского. — Події в Росиї.

„Narodni Listy“, орґан Молодочехів, доносять з Відня, що ґр. Білявдт Райдт приготовив підчас ферий парляментарних часткову зміну реформи виборчої. Зміна тота буде відносити ся головно до числа мандатів і буде предметом переговорів з репрезентантами країв. — Орґан ческих аґрариїв подає знов таку вість: Пос. Прашек одержав від міністра справ внутрішних ґр. Біляндт-Райдта запрошенє на конференцию до Відня, щоби там порозуміти ся з правительством в справі реформи виборчої. Пос. Прашек виїде туди в слїдуючім тиждни. Згадана ґазета подає дальше звістку, що цїсар сказав, що тепер по угоді з Угорщиною найблизшою задачею Корони буде довести до ческо-нїмецкої угоди. Подорож цїсаря до Праги і Лїберця буде, як кажуть, мати в сїм напрямі велике значінє.

Fremdenblatt пише: Кілька часописий в легко зрозумілій цїли старають ся представити деякі чутки о становищи найбільше компетентних кругів в справі реформи виборчої яко махерства правительства. В виду того єсьмо уповажнені заявити з цїлою рішучостию, що правительство в виду подібних тенденцийних донесень, котрі вже на перший погляд ока показують ся безосновною видумкою, стоїть здалека і мусить ті інсинуациї з цїлою вагою відперти.

З Будапешту доносять: Президент кабінету Векерле виїзджає до Відня, де буде на авдиенциї у Цїсаря. При тій нагоді зложить він Монарсї звіт о загальнім положеню і поробить предложеня в справі ряду іменовань. В першім рядї ходить о іменованє міністра гонведів і міністра для Хорватиї. Нема сумнїву, що першим з тих міністрів стане шеф секциї ґенерал-поручник Єкельфалюші; на міністра для Хорватиї призначений Емерик Йосиповіч.

Міністер справ внутрішних ґр. Андраші предложив вчера Монарсї ряд предложень що до іменованя секретарів державних і старших жупанів. Затвердженє іменовань буде нинї оголошене в урядовій часописи.

Цїсар Вільгельм вислав до міністра справ заграничних ґр. Ґолуховского слїдуючу телеґраму: „В хвили, в котрій за призволенєм Вашого найласкавійшого Монарха посилаю ґр. Вельзерсгаймбови велику ленту ордера червоного орла в доказ вдячности за єго успішні услуги в Альґесірас, виджу ся спонуканим подякувати Вам із щирого серця за непохитне підпиране моїх заступників. Був то красний вчинок союзника. Ви показали ся знаменитим секундантом в „мензурі“ (назва поєдинку, уживана нїмецкими студентами т. зв. буршами — *Ред*) і можете бути певні подібних услуг з моєї сторони в подібнім случаю“.

Дотеперішний вислїд виборів в Росиї, о скілько він звістний, так представляє ся: На 179 послів, котрі мали бути вибрані до дня 8 с. м., вибрано вже 172 а ще лиш тамбовска ґубернія має вибрати 7 послів. З числа вибраних єсть 150 Росиян, 5 Поляків, 5 Литвинів, 7 Татарів і 5 жидів. Серед вибраних єсть 88 селян, значить ся людий, належачих до стану селяньского, хоч не конче дійстних селян-хлїборобів; в Росиї роблять строгу ріжницю межи поодинокими станами і називають „крестяніном“ кождого, хто вийшов із стану селяньского, хоч би він і не був селянином хлїборобом, лиш н. пр. адвокатом або професором і т. п. Що до проґрами політичної то єсть 89 конституцийних демократів, 22 поступовців, 9 социялістів, 22 членів партиї центра, 3 консерватистів і 9 диких.

Чутка о уступленю ґр. Вітте'го удержуєсь уперто мимо єї заперечуваня. Кажуть, що Вітте вже від трох недїль не був з рапортами у царя. Речинець уступленя відложений однак аж до пори, коли справа росийскої позички за границею буде залагоджена.

Новинки.

Львів, дня 14-го цьвітня 1906.

— З нагоди надходячих сьвят Воскресенія Христового пересилаємо Вп. Читателям і приятелям нашої часописи найсердечнїйші желаня. Христос воскрес!

— Рускии народний театр виступить ще раз на великій сценї міского театру у Львові в середу дня 18 с. м. Артисти відограють „Суету“. комедию в 4 діях Карпенка-Карого. Виступ п-нї Заньковецкої.

— Дрібні вісти. Семитиждневий курс майстерский для шевців із вехідної части краю розпічне ся у Львові дня 7 мая с. р. Подавя треба вносити до кравевого Видїлу на руки промислового інспектора п. Навратіля до дня 21 с. м. Убогі участники курсу одержать від краєвого Видїлу по 2 К денної підмоги і зворот коштів подорожи III-ою клясою зелїзницею. — У Львові вибух онигди ґрізний пожар при ул. Личаківскій. Погорів партеровий дім. Сторожа пожарна спинила огонь, так, що згоріла лише шопа і криша на домі. Шкода була обезпечена. — Конкурс розписано на

рабли знала дуже добре, що та їзда то для них перегони о свободу, а може навіть житє. Там, перед ними, на заході, була свобода і нагорода, а там знов, де арматй греміли серед ночи, грозили їм страшні росийскі тюрми.

Їзда тревала вже годину.

Напрям дороги „Есмеральди“ був якийсь час просто західний, а тепер, отже по годинї їзди не можна було вже добре розріжнити нї сьвітла на фіньскім побережи нї на побережи Інґерманьскім. Скорість була від самого початку така велика, що яхт майже зараз по від'їздї опинив ся посеред филюючого моря, на дорозі, куди їхали всї кораблї, що плили до Росиї або до Гельзінґфорсу. Позаяк місяць був закритий хмарами, залягала море цїлковита пітьма і великі кадовби кораблїв, що виринали при „Есмеральдї“, щезали знов майже в однїй хвили. На полудни почали збирати ся ґрізні хмари, ніч принесла з собою дїймаюче зимно і віяв прикрий, острий вітер, що сїк по лици як бичем. — Ходїм на долину — сказав Павло, що стояв на покладі, немов би єго задержувало там причутє наближаючої ся небезпечности. — Я від полудня нічого не їв і не хотїв би тебе саму лишати тут на покладі.

— Моє місце все побіч тебе, Павле.

— Коли так, то я хочу бути в сальонї і ти подаш менї там їсти. Буде ще досить часу думати о страшних небезпечностях, які нам грозять, коли побачимо сьвітла росийских кокораблїв.

— Гадаєш, що будуть за нами гнати?

— Абож то неможливе?

— Чи вишлють кружляк?

— Без сумнїву; але ми тим не журім ся, бо в Росиї нема корабля, котрий би що до скорости зрівнав ся з „Есмеральдою“, як довго она має в запасї вугля. Будеш добре бавити ся, коли розпічне ся погоня.

Они увійшли до сальону і він підкрутив електричні лямпи. Відтак налив до склянки ґрітого вина і подав єї Мариянні.

— Мусиш насамперед трохи напити ся — сказав — я хотїв би знов побачити в твоїх лицях трохи краски.

— Павле — відозвала ся она поважно — як маю тобі дякувати? Як маю тобі виповісти, що відчуваю?

— Подякуєш менї тим, коли випєш вино і зїш порядно. Мусиш мені відтак сказати, як тобі подобає ся „Есмеральда“ і єї кухар. Той малий корабель є немов друге я, ми вже від многих лїт приятелями, а нинї наша дружба ще більше скріпить ся.

Кухар, товстий, добродушний чоловік, що був вже більше як в двайцятьох пристанях і там придбав собі славу задля своєї зручности в вареню, появив ся в сальонї і поставив на стіл тацу з паруючою печенею.

— То анґлійске мясо, пані, приладжене моїми руками — сказав до Мариянни — гадаю, що буде вас то тїшити.

Она вічливо подякувала єму.

— Ви з Льондона? — спитала.

Для балакливого чоловіка, як він, було то питанє як вода на млин.

— Так, я з Льондона, прошу панї. Я уродив ся недалеко Вестмінстер і здаєть ся, вскорі побачу знов Анґлїю. Але-ж бо то страшна річ жити так на чужинї. Від чотирнайцятьох лїт я все на чужинї, аж опинив ся вкінци між Росиянами, хоч їх не люблю.

Павло голосно засьміяв ся.

— То знаменито — сказав — з вас не аби який мудраґель. Але на росийский корабель наймили ся?

— На росийский корабель? Нї, пане капітане, Райбен дав менї слово, що то корабель анґлїйский. Я не служу чужинцеви, то сказав я Райбенови цїлком ясно.

(Дальше буде).

посаду лікаря окружного в Доброводах, збаражского повіта. — Річна платня 1000 К і 700 К на обїздки. Поданя треба вносити до 31 мая.

— Вибух Везувія. Пробуджений по 33 літах велит-вулькан, одинокий на европейскій суші, не заспокоїв ся ще й доси, хоч наробив вже чимало великого лиха. Вибухи устають на день-два, аби потім ще з більшою силою повторити ся. Одиноким щастєм для населеня з околиці Везувія есть то, що вибухи ідуть без сильнійшого землетрясеня, бо коли би ще прийшло до землетрясень, то і ті міста, що їм не грозить ні лява ні попіл, творили би купи звалищ. Телеграми з Неаполю про страшні спустошеня, нанесені вибухами Везувія, такі розбіжні, що годі в них розібрати ся. Так приміром доносять, що місто Оттаяно знищене до тла, ані один будинок не остав цілий; 200 осіб погибло під звалищами, ранених нема кому ратувати. Инша телеграма простує ту вість о стільки, що много домів в Оттаяно завалило ся, але не ціле місто. Так само донесено, що місцевість Сарно лежить в звалищах. Новійша телеграма заперечує тії вісти і зазначує, що як раз Сарно стоїть ціле, а до того схоронило ся там поверх 5.000 людий з сусідних, засипаних попелом місцевостий. Також неправдива єсть вість про завалене в Неаполи фабрики тютюну і шпиталя, як голосили телеграми. Ті заперечення зовсїм однак не зменшують грози нещастя. В промірі чотирох наших миль від Везувія настало справдішне пекло. Хмари їдкого диму, сірчаних випарів і вульканїчного попелу залягли весь простір і заступають овид. Горячий попіл з дрібними камінцями стелить ся по всій околиці і палить всі ростини на ниві. Куди повів вітер, там спадає попіл грубою верствою. В місцевостях на всхід від Везувія мала нападати груба на 2 метри верства попелу, під тягаром котрої завалили ся всі будинки. Населене в розпуці утїкає з міста до міста, а пригнетене голодом кидає ся на чуже добро. До Неаполя найшло таке число бездомних утікачів, що кождої хвилї можна надїяти ся грізних розрухів. До ратованя в загрожених місцевостях та до удержуваня порядку спроваджено в околиці Везувія кільканайцять полків войска з північної Італії.

— Самоубийство банкира. В Петербурзї відобрав собі сими днями жите тамошний банкир Генр. Бльок. Причиною були некористні спекуляциї, які потягнули за собою маєткову руїну клїєнтів Бльока, переважно дрібних капіталїстів, ремісників і т. ин. Бльок продавав іменно премієві білєти на рати, а купували їх тисячі людий менше заможних. Страти фірми виносять два міліони рублїв. Бльок повісив ся на нозі від ліжка, обвязавши собі горло дротом.

— Санаторія для руских сьвященників. Сс. Василиянки взяли ся — як пише „Нива“ — до основаня санаторії для немічних руских сьвящеників, яка мала би бути при проєктованім новім монастири в Синевідску. Ті змаганя повинно би наше духовеньство горячо попертн. На ту цїль їздить збирати Пр. сестра Софія. При тім треба бути осторожним перед ошуканьством, бо стрічало ся, що деякі особи, навіть мужчини, перебирали ся в одїж Василиянок і видурювали від легковірних датки на повисшу цїль. Збирати їздить одна сестра Пр. Софія, яка лише одна має до того повновласть і леґітимацию.

— Памятки з марокканьскої конференциї. Голосна міжнародна конференция о Марокко в Альґесірасї скінчила ся спільним обідом, підчас котрого делеґати забирали із собою ріжні „памятки“. Італїяньский делеґат Віскопті-Веноста сховав до кишенї притискач на папери, німецкий делеґат ґр. Татенбах взяв стінний календар, президент конференциї кн. Альмодавар сховав свій президиальний дзвінок, присутні дневникарі кинули ся на пера та олівцї дипльоматів, а женщини збирали автоґрафи. Коли в сали не стало дрібних предметів, хотїли забрати ся до столів і крісел, але що такі „памятки“ показали ся непрактичними, тому лишено їх на місци.

— Поєдинок женщин відбув ся минувшого тиждня в Мільборґ в Сполучених Державах. Однако жертвою єго не упала ні одна з противничок, лише молодий чоловік, цілком невинний і не вмішаний в спір. Перед дверми реставрациї стрітили ся разом пані Аліциє Мур і Люция Тукер, від давна великі неприятельки. Стрітивши ся, постановили відбути поєдинок на місци, а що кожда з них мала при собі револьвер, почали стріляти. Огонь відкрила пані Тукер, але противничка стратила відвагу і почала утїкати. Пані Тукер стрілила три рази, але поцілила лише в спідницю противнички. Четверта куля попала у вікно реставрациї і поцілила молодого чоловіка, Франка Мадена, котрий спокійно сидів при столику. Куля ударила в скрань і убила нещастного на місци.

Телеґрами.

Відень 14 цьвітня. W. Ztg. оголосила санкцию закона позваляючого громаді Сгрия побирати поліцийні оплати на фонд для убогих в громаді.

Неаполь 14 цьвітня. Попіл перестав зовсїм падати, небо ясне, сонце сьвітить. Тут і в Торре дель Анунциятa нарід успокоїв ся. Король і королева виїхали назад до Риму.

Неаполь 14 цьвітня. Після послїдних вістий з громад навіщених катастрофою минувша ніч перейшла спокійно. Попіл перестав падати. В Торре дель Анунціята лява спинила ся. Люди успокоюють ся.

Льондон 14 цьвітня. До „Tribune“ доносять з Пекіну, що командант анґлїйского войска ґен. Вентріс виїхав до Вейгаївей, як здогадують ся, в цїли верненя сего порту назад Хінцям.

Париж 14 цьвітня. Echo de Paris одержало вість з Петербурга, як каже, з доброго жерела, що король анґлїйский приїде (?) до Росиї імовірно з кінцем мая або з початком червня, коли вже Дума державна збере ся. Візита ся ще не постановлена урядово, але здає ся бути певною річию тим більше що анґлїйска політика стремить до того, щоби Анґлїя зближила ся до Росиї, а може щоби навіть прийшло й до союза.

Петербург 14 цьвітня. Після „Нов. Врем.“ торжественне відкрите Думи державної відбуде ся в Зимнім двірци в Петербурзї, де цар виголосить тронну бесїду. Тут будуть також відбувати ся перші засїданя; дальші засїданя будуть вже відбувати ся в Тавридскій палаті.

Петербург 14 цьвітня. Цар надав православному владицї япаньских християн православної віри, Николаєви титул япаньского архиєпископа за єго великі заслуги підчас війни.

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць оповіщує: Після оповіщеня заміщеного в Gazet і Lwowsk-ій розписує ц. к. Дирекция зелїзниць державних у Львові оферту на виставлене двох будинків, а то одного на їдальню і патрискові купелї для робітників варстатових, а другого на поміщене заряду варстатового на двірци у Львові. Кошти обох обох будинків обчислено на 73.058 К. Оферти приймає ц. к. Дирекция зелїзниць державних найдальше до 12 години в полудне дня 28 цьвітня 1906. Близші услівя, кошторис і пляни можна переглянути в ц. к. Дирекциї зелїзниць державних відділ III. на 3 поверсї.

— Дирекция зелїзниць державних у Львові розписала лїцитацию на доставу нафти, олїю мінерального до смарованя, олїю льняного і з костий, смаровил, мила, лою, сьвічок лоєвих і стеаринових на рік 1906/7. — Близші услівя і формулярі оферт можна дістати в IV. бюрі Дирекциї. — Реченець вношеня оферт кінчить ся 30 цьвітня о 12 години в полудне.

— Ціна збіжа у Львові дня 13 цьвітня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·15 до 8·30; жито 5·70 до 5·90; овес 6·90 до 7·20; ячмінь пашний 6·20 до 6·50; ячмінь броварний 6·75 до 7·20; ріпак 13·— до 13·25; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·50 до 10·—; вика 8·50 до 9·—; бобик 6·40 до 6·70; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 40·— до 55·—; конюшина біла 40·— до 55·—; конюшина шведска 75·— до 90·—; тимотка 22·— до 26·—.

НАДІСЛАНЕ.

50 морґів ґрунту

продам з засівами і будинками на дрібні парцелї. Близшої інформациї уділить Обшар двірский в Должцї, почта Войнилів.

ОГОЛОШЕНЄ.

Гроші звертаємо, кому не подобає ся річник 1905 „Добрих Рад“. В сім річнику знаходять ся сотки практичних порад для кождого а крім того близько 100 рисунків, після котрих може собі кождий наробити практичних річий для господарства. Ціна 1 К за річник. Адреса: „Добрі Ради“, Стрілецкий Кут (Буковина).

— Лише 1 корону стоїть річник 1905 „ДОБРИХ РАД“. Зміст: 388 порад, 94 рисунків, 101 дописів, а 138 поучаючих афоризмів.— Річники з минувших лїт продають ся за половину ціни. — Передплата на 1906 рік 2 К. Адреса: „Добрі Ради“ — Стрілецкий Кут (Буковина).

— ТОВАРИСКА ЗАБАВА — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма цц. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язиці нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Обширну брошуру
о ТРУСКАВЦИ
висилає на жадане
ЗАРЯД.

в 1 сезоні т.є. від 15 мая до 30 червня і в 3 від 1 до 30 вересня
о 30% дешевше.

В ТРУСКАВЦИ

Лічить ся з незвичайним результатом!

Початок сезона 15-го мая. Конець 30-го вересня.

Ревматизм, подаґра, пісок нирковий, товстість, астма, ісхіас, слабости жіночі, недуги серця і жолудка.

Лікарі заведеня: Цїс. рад. др. Е. Крижановский з Бучача і др. Т. Прашіль зі Львова ул. Голубина 6.

Раз намилити біле
ШІХТА МИЛОМ

мило з „ОЛЕНЕМ“ або „КЛЮЧЕМ“
більше значить
як **кілька разів милити**
звичайним милом.

ШІХТА МИЛО
есть найлїпше
і до праня найдешевше.

Правдивий Роскопф з подвійного золота
Savonnet-Anker-Remontoir

суть найновійші Роскопф-годинники. Ті годинники мають знаменитий під ґваранциєю верк, суть криті подвійно з трома дуже сильними з double-золота ковертами з пружиновою накривкою. Золото double есть подібне до правдивого золота і свою подібність до золота нїколи не тратить. Годинники ті через свою величаву окрасу викликують подив і не дадуть ся розріжнити від правдивих золотих.

Ціна 5 злр.

До того відповідний ланцушок з double-золота злр. 1·50. — До кождого годинника долучає ся 3-лїтна письменна ґарантия. — Висилка за післяплатою.

JOSEF SPIERING Wien, I., Postgasse 2.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителів і т. д. Самостійні товариства щаднично-позичкові урядників уділяють під най користнїйшими услівями і на довголїтні сплати позички особисті. Адреси консорцит подає безплатно Zentralleitung des Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.

Інсерати
принимає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

5 корон і більше денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машині. Проста і скора робота домова через цїлий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддалене не має впливу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної ТОС. Г. ВІТТІК і Сп. Прага, Петерсплац 7. I.—469.

Фабрика виробів цементових
Г. ґр. Старжиньского в Гнїздичові

вирабляє дахівки (черепи) цементові всїлякої краски, помости з плит цементових ріжного рода, перепусти, рури, жолоби, корита, комини, сходи, хрести, стовпи граничні, як також всїлякі роботи входячі в обсяг промислу цементового. — Цїни умірені. — Цінники даром і оплачено. — Адрес для телеграм: Фабрика Гнїздичів-Кохавина почта і зелїзниця в місци.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всі дневники
краєві і заграничні
по цїнах оригінальних.

Головна Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всїх дневників
і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).